

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 7980-05 ולאדימיר שקלאר נ' שרלי אופלגר

בפני כב' השופט עודד שחם

תובעים

ולאדימיר שקלאר

על ידי עו"ד אריה נוח

נגד

נתבעים

שרלי אופלגר

על ידי עו"ד חיים קרבר

פסק דין

1. בפניי תביעת לשון הרע. ביום 7.11.10 ניתנה החלטה בעניין האחריות, בה נקבעה אחריות הנתבע לפי חוק איסור לשון הרע, הכל כמפורט בהחלטה. עתה הגיעה העת להכריע בשאלת הסעד. לכך אפנה עתה.

2. נקודת המוצא לדיון מצויה בפרסומים שעשה הנתבע. הנתבע ייחס לתובע מעשים חמורים העולים כדי עבירות פליליות, כמפורט בהחלטה בעניין האחריות. הוא עשה שורה של פרסומים. לפרסומים לא נמצא בסיס עובדתי. תוכנם היה חריף ביותר. הם התאפיינו בטון לעגני, כמפורט בהחלטה לעניין האחריות. חלקם נעשו בעילום שם. הם נעשו באופן מכוון, ממניע של רדיפת התובע. הם הופנו לשורה ארוכה של גורמים, בתוך ישראל ומחוצה לה. מדובר בגורמים שלתובע ולאשתו זיקה מקצועית, אישית ופוליטית אליהם. חלק מן הפרסומים נעשה בדואר אלקטרוני, באופן המאפשר הפצה זמינה, קלה ומהירה שלהם, תוך הגדלה של הפגיעה הפוטנציאלית הטמונה בהם. עם זאת, לגבי חלק גדול מן הנמענים עולה, כי ההודעה נספח ב' לכתב התביעה לא נשלחה, שכן כתובת המייל שלהם אינה מצויינת בה. אין מחלוקת כי ההודעה לא נשלחה בפקס, חרף האמור בה.

3. יש להביא בחשבון, כעולה מן ההודעה המוסכמת, כי הנתבע התלונן על התובע גם במשטרה ואצל מבקרת עיריית ירושלים. יש להביא בחשבון עוד כי אחד הפרסומים נשוא התביעה (נספח ח')

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 7980-05 ולאדימיר שקלאר נ' שרלי אופלגר

לכתב התביעה), נעשה באתר אינטרנט בשם Yahoo. התפוצה של פרסומים באמצעות האינטרנט, והשתמרותם לתקופה ממושכת, נוטה להעצים את הפגיעה הנובעת מהם.

4. (א) לתובע לא נגרם נזק ממוני מוכח כתוצאה מן הפרסומים. עם זאת אין חולק כי הפרסומים העמידו בסכנה את מינויו של התובע לתפקיד קבוע (להבדיל מזמני) בעיריית ירושלים, שם נשא בעמדה בכירה. התובע כינס ישיבה של עובדים בעירייה בהמשך לפרסום, על מנת לשכנעם כי אין אמת בפרסומים. אין מחלוקת גם, כי התובע הגיע לעמדות משמעותיות בתחום הספורט, בעירייה ובעיסוקיו הפוליטיים. המדובר באיש ציבור. עובדה זו נוטה להעצים את הפגיעה בשמו הטוב כתוצאה מן הפרסומים הפוגעניים והבלתי מבוססים.

(ב) מנגד, עם זאת, יש להביא בחשבון כי בסופו של דבר הפרסומים לא מנעו את מינויו לתפקידים בכירים, הן בתחום הספורט והן בעיריית ירושלים, גם לאחר הפרסומים. התובע גם היה מועמד לכנסת מטעם מפלגת הליכוד, תקופה משמעותית לאחר הפרסומים.

5. דרך התנהלות הנתבע בהליך שבפניי מהווה גם היא שיקול רלוונטי. הנתבע עמד על אמיתות טענותיו. הוא גרר את התובע להליך ארוך ומורכב. התובע נדרש לבצע פעולות שונות לאיתור וקבלת מידע, כמפורט בהודעה המוסכמת שהוגשה על ידי הצדדים ובנספחיה. הנתבע לא היה מוכן לקיים גישור עם התובע. מובן, כי הנתבע לא היה חייב להסכים לקיים הליך של גישור. ואולם, להתעקשותו לנהל את ההליך עד תומו, תוך חזרה ואף ביתר שאת על הטענות החריפות נגד התובע, יש משקל בפגיעה שנגרמה בתובע. קשיים מסויימים בגירסת התובע (פיסקה 30 להחלטה בעניין האחריות), אינם גורעים מכך.

6. הנתבע התנצל על הדברים בסופו של ההליך, בהודעה של בא כוחו לבא כוח התובע. יש לתת לכך משקל. עם זאת, בנסיבות העניין לא היה בהתנצלות כדי להקטין במידה של ממש את הפגיעה המשמעותית בתובע הנובעת מן ההתנהלות המתוארת. אני מסופק גם אם בהקשר זה ניתן לייחס משקל ממשי לטענת הנתבע כי האמין באמיתות הפרסומים, טענה אשר קשה ליישבה עם הפער הממשי בין חומרת הטענות שהועלו, ואי דיותן של הראיות שהובאו לביסוסן.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 7980-05 ולאדימיר שקלאר נ' שרלי אופלגר

7. מנגד יש להביא בחשבון כי התביעה נדחתה, מטעמים שפורטו, בחלק מן העניינים שהועלו בה (כתבה בעיתון כל העיר, איומים באקדח). לעובדה זו לא ניתן לייחס משקל רב, בהינתן מכלול הקביעות לגבי קיומה של אחריות לפי חוק איסור לשון הרע, בפרסומים שעשה הנתבע.

8. בהתחשב בכל האמור, אני מחייב את הנתבע לפצות את התובע, בגין נזק לא ממוני, בסך של 200,000 ₪.

9. התובע עתר בסיכומיו גם לסעד של פרסום התנצלות. סעד זה לא נתבקש בכתב התביעה. חוק איסור לשון הרע אינו מאפשר מתן סעד כאמור, להבדיל מתיקון והכחשה. בכל מקרה, אין זה מעשי לבצע פרסום של תיקון והכחשה באופן דומה לזה בו נעשו הפרסומים. לא מצאתי בהקשר זה לנכון להורות על פרסום תיקון והכחשה בעיתון ידיעות אחרונות, כמבוקש עתה. נוכח כל האמור, העתירה בעניין זה נדחתה.

9. (א) התוצאה היא, כי הנתבע ישלם לתובע פיצויים בסך של 200,000 ₪.

(ב) אשר להוצאות משפט. אין חולק כי ייצוגו של התובע מומן על ידי איגוד הסיף. אין בכך שיקול של ממש בעניין ההוצאות, שכן יש להניח כי הסכום שייפסק יועבר לגורם שיישא בסופו של חשבון במימון ההליך – בין התובע, ובין איגוד הסיף. בין כך ובין כך, אין בדרך המימון כדי להוות עילה שלא לחייב את הנתבע בהוצאותיו של הליך בו נמצא אחראי לעיקר הנטען כלפיו, הכל כמפורט לעיל. בהתחשב בתעריף שכר הטירחה שפורט, בסכום שנפסק, ביחס בינו ובין הסכום שנתבע, בהיקף העבודה המשמעותי שנדרש בתיק זה, ובקביעות שבהחלטה בעניין האחריות ובהחלטה זו, ישא הנתבע בהוצאות התובע בסך של 9,000 ₪ (הכולל את החלק היחסי של האגרה המשתקף בסכום שנפסק, את הסכום ששולם לעדים, ואת הצורך בהגעת התובע לשורה ארוכה של דיונים בתיק זה), ובשכר טרחת עורך דין בסך של 25,000 ₪, לו אין לצרף מע"מ.

(ג) מחצית מן הסכום הפסוק (היינו – 100,000 ₪), וכן כל סכום ההוצאות ושכר הטירחה, ישולמו עד ליום 24.5.11. המחצית השנייה של הסכום הפסוק תשולם עד ליום 24.6.11. לוח זמנים זה נקבע בהתחשב בשיעורו הגבוה, יחסית, של הסכום הפסוק.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 7980-05 ולאדימיר שקלאר נ' שרלי אופלגר

ניתן היום, י"ג ניסן תשע"א, 17 אפריל 2011, בהעדר הצדדים.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

עודד שחם, שופט